

концентрація
засовували інші

на лобелін в середньому становили 82,9% вихідної величини, хоч в окремих дослідах можна було спостерігати деяке підвищення рефлексів. Докладніше із зміною рефлексів можна ознайомитись із рис. 1, з якого видно, що після первинного підвищення рефлексів спостерігається їх значне пригнічення, яке досягає максимуму через 5—10 хв. після введення новокайну.

Через 20—30 хв. рефлекси відновлюються, хоч і не досягають вихідної величини; в деяких дослідах на цей час величина рефлексів перевищує вихідну; так, рефлекси на сірчастий натрій в середньому збільшуються на 12%. Зміна рефлексів на кровообіг значно відрізняється від зміни рефлексів на дихання (рис. 2).

Незважаючи на те, що в окремих дослідах можна спостерігати початкове підвищення рефлексів, за середніми даними фаза підвищення рефлексів не виявляється на всі застосувані подразники, але найбільш значне пригнічення рефлексів на кровообіг також відзначається у перші 5—10 хв. після введення новокайну. Тільки рефлекси на сірчастий натрій зазнають найбільшого пригнічення через 0,5—5 хв., а через 5—10 хв. вже починають підвищуватись. Через 20—30 хв. рефлекси трохи відновлюються, але не досягають вихідної величини. В дальному спостерігається, часто значне, вторинне пригнічення рефлексів на кровообіг. Цікаво відзначити, що рефлекси на дихання майже не зазнають вторинного пригнічення. В дослідах з визначенням збудливості барорецепторів значне їх пригнічення спостерігалось через 0,5—5 хв. після введення новокайну, яке, проте, стає ще більшим під час вторинного зниження їх збудливості. Характер кривої зміни збудливості барорецепторів відрізняється від кривої зміни збудливості хеморецепторів в основному тим, що максимальне відновлення збудливості перших спостерігається не на 20—30-ій хвилині, а на 5—10-й хвилині після введення новокайну.

В зміні збудливості барорецепторів і кров'яного тиску, як правило, виявляється деякий паралелізм.

Привертає увагу той факт, що під час введення новокайну в більшості дослідів відзначається підвищення кров'яного тиску. Так, через 1 хв. від початку введення новокайну він в середньому становить 100,7% вихідного рівня, через 2 хв.—104,2%, через 3 хв.—103,5%, через 5 хв.—102,9%, через 8 хв.—110,6%.

Потім кров'яний тиск знижується до вихідного рівня, на якому залишається протягом 20—25 хв., після чого знову трохи знижується.

Київський медичний
інститут

Надійшла до редакції
2.XI 1956 р.

Деякі дані про ефективність тканинної терапії при аніліновому отруенні

О. С. Борисова

Дослідженнями школи В. П. Філатова та деяких інших авторів (І. В. Савицький та ін.) було показано, що застосування тканинних препаратів при деяких патологічних станах супроводжується посиленням регенерації крові, нормалізацією білкового, вуглеводного і ліпідного обмінів, підвищенням активності ферментативних процесів тощо.

В роботах А. М. Чарного і інших авторів є вказівки на те, що анілінова інтоксикація викликає порушення вуглеводного обміну.

Проведеними нами кількома серіями дослідів встановлено, що при аніліновому отруенні досить різко підвищується концентрація цукру, глі-

когену та органічних кислот в крові тварин. Крім того, нами було показано, що пісадка консервованого на холоді клаптя шкіри позитивно впливає на організм отруеної тварини, сприяючи нормалізації вуглеводного обміну, посилюючи регенерацію крові та ослаблюючи перебіг патологічного процесу.

Мета даної роботи — вивчити дію тканинних препаратів, позбавлених білка, а саме: аloe та ФІБС на вуглеводний обмін в умовах анілінового отруєння.

Всього було проведено три групи дослідів на 46 кроликах. Першій групі тварин вводили анілін у кількості 0,7 г/кг без додаткового втручання, а кроликам двох інших груп після отруєння аніліном впорскували препарат аloe або ФІБС.

Результати проведених дослідів показали, що анілінова іントоксикація супроводжується істотними зрушеннями біохімічних показників крові, що проявляється в інтенсивному нагромадженні цукру та піровиноградної кислоти в крові отруєних тварин, ос особливо в перші години після іントоксикації. Водночас у тварин, отруєних і лікованих тканинними препаратами, концентрація зазначених продуктів обміну в крові підвищується в менший мірі, при цьому тенденція до нормалізації їх кількості більше проявляється на наступних етапах спостереження (див. таблицю).

Визначення числа еритроцитів крові показало, що при іントоксикації аніліном відбувається досить значне руйнування формених елементів крові. Застосування аloe або ФІБС з метою лікування отруєних тварин сприяє скорішому відновленню формених елементів крові, зокрема еритроцитів.

Порівняльні дані (в % від початкових величин) про зміну біохімічних показників під впливом тканинних препаратів на фоні анілінового отруєння

Серія	До впливу	Час спостереження					
		2 год.	6 год.	24 год.	48 год.	5 діб	10 діб
Цукор							
Анілінове отруєння	100	+137,6	+95,2	+36,1	+43,4	+27,1	+7,9
Анілін+ФІБС	100	+79,6	+78,0	+23,8	+51,4	+9,1	+7,9
Анілін+алое	100	+44,9	+60,0	+15,1	+41,4	+13,5	+4,5
Піровиноградна кислота							
Анілінове отруєння	100	+179,0	+206,5	+79,5	+54,4	+67,9	+47,4
Анілін+ФІБС	100	+120,3	+127,3	+63,6	+39,9	+6,8	+41,5
Анілін+алое	100	+109,65	+131,58	+25,66	+21,44	-3,47	+12,93

Слід також відзначити, що під впливом тканинних препаратів швидше відновлюється вага тварин і підвищується до нормального рівня температура тіла. Поліпшується і загальний стан отруєних тварин, знижується процент смертності. Так, в серії дослідів з отруєнням аніліном без наступного лікування загинуло 26,9% тварин, в дослідах з наступним лікуванням ФІБС загинуло 20% піддослідних кроликів, а в серії, в якій отруєних тварин лікували препаратом аloe, всі кролики вижили.

Таким чином, тканинна терапія спрямована досить помітну лікувальну дію на організм отруєних аніліном тварин, сприяючи нормалізації обмінно речовин, покращанню їх життя. Необхідно застосувати аloe при отруєнні аніліном.

ну речовин, покращанню їх життя. Необхідно застосувати аloe при отруєнні аніліном.

1. Анілінова іントоксикація, що проявляється в зниженні концентрації білка в крові.

2. Застосування тканинних препаратів сприяє нормальному обміну, поліпшенню смертності. Більш дієвим є аloe.

3. На підставі одержаних результатів можна рекомендувати застосування тканинних препаратів при аніліновому отруєнні.

Савицький І. Е.,
Чарний А. М.,
Борисова А. С.

Одеська науково-дослідницька санітарно-хімічна лабораторія

Про нейродинаміку

В своїх дослідженнях використовують пletismографії для розглядання з'ясувати, як залежить реотоксикоз від патології.

б) встановити вплив тканинних препаратів на функціональну активність тканин токсикозі і тим самим вивчити патологію.

Під нашим доглядом відбулися 140 досліджень.

В основу наших досліджень покладено методичні настанови з медичних наук СРСР.

За характером одержаних результатів диференціюють реактивний тип плетизмографії та інертний тип.

Судинні реакції у худобі характеризувались коронарною розширенням і рухомістю на початку підвищенням у другій половині.

9—Фізіологічний журнал № 6